

„KOCHAJMY WSZYSTKIE DZIECI TAKIMI, JAKIE SĄ”

Wiele osób stara się o to, by niepełnosprawni nie musieli żyć w izolacji, aby ich obecność w codziennym życiu była oczywista. Często brak informacji lub fałszywe informacje, lęk, uprzedzenia i niepewność utrudniają współżycie i skazują dzieci niepełnosprawne i ich rodziny na izolację. Dlatego niezwykle ważne jest zapoczątkowanie wspólnego życia z niepełnosprawnymi już w dzieciństwie. Najodpowiedniejszym czasem na kształcenie prawidłowych postaw wobec drugiego człowieka, a więc także niepełnosprawnego, jest okres pobytu w przedszkolu. Dzieci naturalnie reagują na „inność” swoich kolegów. Ideą integracji w przedszkolu jest włączanie dzieci niepełnosprawnych do grupy pełnosprawnych rówieśników, gdzie wszystkie dzieci mają te same prawa i te same obowiązki. Zadaniem przedszkola i nauczycieli jest integracja dzieci, zapewnienie dzieciom jak najlepszych warunków do rozwoju oraz najlepsze przygotowanie wszystkich dzieci do nauki w szkole.

Zespół klasowy liczy od 15 do 20 osób, tym od 3 do 5 uczniów z niepełnosprawnością. Proces integracji nadzoruje dwóch nauczycieli: nauczyciel przedszkola i nauczyciel ze specjalnym przygotowaniem, którzy pełnią równorzędne funkcje i w równym stopniu są odpowiedzialni za grupę. Dominującą formą pracy w oddziale integracyjnym jest praca indywidualna z dzieckiem, dlatego każdy uczeń osiąga maksymalne wyniki w zakresie swoich możliwości. W grupie integracyjnej realizowany jest taki sam program nauczania, jak w równoległej grupie przedszkolnej. W przypadku dzieci z niepełnosprawnościami rozkład tego programu jest odpowiednio przygotowany oraz na bieżąco modyfikowany przez pedagoga specjalnego. Celem integracji jest dać szansę różnym dzieciom, pozwolić nawiązać wzajemne kontakty, stworzyć jedną grupę. Pamiętajmy, że jest to proces obustronny. Wszyscy od siebie się uczą!

// //